

Side har hævdet var nødvendig i disse Tider: at vi skulde bære i Fællesskab, at vi ikke skulde søge at undrage os de Forpligtelser, som Tiden paalægger os o. s. v. Alt det er jeg ganske enig i, men det er lige det modsatte af, hvad der udtrykkes i denne Skrivelse, og jeg har derfor fundet Anledning til at protestere imod den.

Det kan imidlertid være, at der er Haab om, at saavel de samvirkende Sogneraadsforeninger som Venstre ikke i samme Grad vil lægge den Betragtning til Grund, som har fundet Udtryk i Skrivelsen. Der findes i denne Skrivelse en lille Gnist af Haab i saa Henseende. Jeg vil altid saa gerne tro det bedste om mine Medlemmer, derfor vil jeg ogsaa gerne tro det bedste om Sogneraadsforeningerne, og at de skrappe Udtalelser, der er brugte, maa ske ikke har været saa vel overvejede, men at der bag dem dog i Virkeligheden skjuler sig noget af det gode, og at man maa ske blot ikke har kunnet faa det frem. Jeg vil da gerne være med til at lokke det frem. Det hedder nemlig i Skrivelsen: „Det maa dog vel erkendes, at neppe noget Land i Europa har baaret den af Verdenskrigen forarsagede Nød med større Offervillighed end det danske Folk, og at Trangen hidtil er afhjulpet paa forsvarlig Maade, takket være alle de samvirkende Faktorer og ikke mindst det ydende Landbrug“. Da jeg formoder, at Sogneraadsforeningerne dog ikke vil have Købstadforeningen og Købstadbeboerne stillet udenfor det danske Folks Kreds, maa vi altsaa ogsaa have været med til at yde dette Gode, som Sogneraadsforeningerne ganske vist i første Række selv vil indkassere, men som man dog gør hele det danske Folk delagtigt i. Ogsaa hos Købstadkommunerne bør der og skal der være den største Villighed til at tage deres retmæssige Andel i de Byrder, Dyrtiden kræver; hvis de ikke vilde gøre det, vilde det være urigtigt. Men de vil gerne være sig imod, at man skal tage en større Part af Byrden, end der retmæssig tilkommer dem. For at undgaa dette, har man ment, det er bedst, at Staten i højere Grad end hidtil tager navnlig Beskatningsspørgsmaalet i sin Haand, saa at man drager Omsorg for, at de Penge, som skal indgaa gennem Skatter til Afholdelse af disse Udgifter, opkræves paa forsvarlig Vis. Og da dette Lovforslag i ikke ringe Grad udtrykker en Bestræbelse i den Retning, vil Rigsdagen kunne medvirke til at gøre et Fremskridt i saa Henseende ved, at man snarest muligt vedtager dette Lovforslag, ikke

indskrænket paa den Maade, det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup) har nævnt, men i det Omfang, som her er foreslaaet. Hvis man gør det, bidrager man dels til at skaffe de trængende den forøgede Hjælp, der retmæssig tilkommer dem, dels til at skaffe Pengene til Veje paa en bedre og mere retfærdig Maade. Da jeg meget ønsker, at dette skal ske, anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag til Tingets Velvillie og hurtig Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan takke de ærede Medlemmer, der har talt paa det radikale Partis og Socialdemokratiets Vegne, for den Tilslutning, de har ydet Lovforslaget. Derimod maa jeg desværre sige om de Udtalelser, det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup) fremkom med, at de syntes mig at være Udtryk for en meget svigtende Opfattelse af de Vanskeligheder, denne Vinter vil bringe os; der var i hans Foredrag ingen Understrøm af Velvillie overfor Forslagene om udvidede Dyrtidsforanstaltninger. Jeg maa dernæst til min Beklagelse finde, at der i det ærede Medlems Udtalelser var udtrykt en Uvillie til, naar det kom til Stykket, at indfri de Veksler, man tidligere har udstedt. Det ærede Medlems Parti har erklæret, at det var Tilhænger af at betale Varepriser af den Højde, som man nu maatte finde nødvendig, og lade Staten sørge for Prisnedsættelsen. Det er ikke længere end nogle faa Dage siden, at det Princip, der er nedlagt i Kornloven og i Forslaget til Smørordningen — gaaende ud paa at betale Varen med den Pris, som Producenten maa have, og lade Staten foretage Nedsættelsen —, af Partiet Venstre blev betegnet som dets egentlige Princip. Jeg anførte den Gang, at jeg tidligere havde opfordret til ikke at lade Staten bekoste Nedsættelserne, førend det var nødvendigt, med andre Ord, ikke i Begyndelsen af Krigen at betale Producenten en højere Pris, end han havde Krav paa, men at jeg mente, der kunde komme Tider, hvor en saadan Fremgangsmaade maatte gennemføres, og haabede paa Tilslutning dertil ikke mindst fra dem, der efter min Opfattelse for tidligt havde fremført Kravet. Ved den Holdning, Partiet Venstre gennem sin Ordfører indtog i Gaar under Behandlingen af Smørloven, honorerede det Vekslen for saa vidt angaar Nedsættelsen af Smørprisen; men i Dag erklærer det ærede Medlem fra Veringe, at man ikke vil indfri den. Thi, hvad det ærede